

ΜΕΤΑΔΕΔΟΜΕΝΑ

Τίτλος: Κοινωνιολογικές θεωρίες σε μετάβαση στον 21ο αιώνα

Υπότιτλος: Συνδέσεις με τους κλασικούς και αναθεωρήσεις

Γλώσσα: Ελληνικά

Συγγραφείς: Ναγόπουλος, Ν., Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Αιγαίου

ISBN: 978-618-5667-09-2

Θεματικές Κατηγορίες: ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ, ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ

Λέξεις-κλειδιά: Κοινωνιολογική θεωρία / Κοινωνιολογία της γνώσης / Κοινωνικό νόημα

Βιβλιογραφική Αναφορά: Ναγόπουλος, Ν. (2022). Κοινωνιολογικές θεωρίες σε μετάβαση στον 21ο αιώνα [Προπτυχιακό εγχειρίδιο]. Κάλλιπος, Ανοικτές Ακαδημαϊκές Εκδόσεις. <http://dx.doi.org/10.57713/kallipos-40>

Περίληψη

Το βιβλίο πραγματεύεται το περιεχόμενο σύγχρονων κοινωνιολογικών θεωριών και συγκεκριμένα θεωριών και ερευνητικών πορισμάτων που προέκυψαν κατά τη μετάβαση στον 21ο αιώνα, σε μια περίοδο που διαφαίνεται να είναι η απαρχή μιας αυξανόμενης πολυπλοκότητας των κοινωνικών προβλημάτων. Είναι, επίσης, μια περίοδος κατά την οποία η κοινωνιολογική θεωρία αντιμετωπίζει τις προκλήσεις μιας πολυσχιδούς πραγματικότητας με νέα εξηγητικά και ερμηνευτικά εργαλεία, διατηρώντας αφενός τη σύνδεση με τους κλασικούς, επιχειρώντας αφετέρου να κατανοήσει και να παρέμβει επιστημονικά σε κοινωνικά διαφοροποιημένα περιβάλλοντα από αυτά που αντιστοιχούσαν στον ιστορικό χρόνο ανάπτυξης των κλασικών κοινωνιολογικών θεωριών. Συγκεκριμένα, οι περισσότερες από τις νέες κοινωνιολογικές θεωρίες αμφισβητούν, όπως αναλύεται στο βιβλίο, τον κοινωνιολογικό μονισμό, και εκτείνονται σε πολυπαραδειγματικές κοινωνιολογικές αναφορές, και, επιπλέον, αναπτύσσουν συγκριτικά θεωρητικά μοντέλα βασισμένα κυρίως στην ιστορικότητα και διαφορετικότητα

των πολιτισμικών προτύπων. Αφετηρία των θεωριών αυτών, καθώς και της υπερέκτασής τους στο μεταμοντέρνο, είναι η βεμπεριανή παράδοση και η υποκειμενικά εννοούμενη απόδοση κοινωνικού νοήματος, όπως και η άνοδος και η σημαντικότητα της ερμηνευτικής διόδου σε γλωσσικές - συμβολικές νοηματοδοτημένες πράξεις και προθετικότητες κοινωνικών δρώντων σύμφωνα με σχέδια δράσης που έχουν οι ίδιοι εκπονήσει. Η αφετηρία αυτή οδήγησε στην πορεία σε ασυνέχειες και ρήξεις με την κλασική ανάγνωση του αντικειμενικού κόσμου, καθώς και στην ανάπτυξη της Νέας Ιστορικής Κοινωνιολογίας, της Κοινωνικής Φαινομενολογίας, όπως και σε νέες εκδοχές του Κοινωνικού Κονστрукτιβισμού και της Κοινωνιολογίας της Γνώσης. Γενικότερα, οι προσεγγίσεις αυτές επισημαίνουν ιδιαίτερα την ιστορική μεταβλητότητα των συμβολικών κοινωνικών δομών, ασκώντας κριτική στον δομολειτουργισμό. Τέλος, στο βιβλίο διερευνώνται οι δυνατότητες «συνομιλίας» των κοινωνιολογικών ρευμάτων με τις γνωσιακές επιστήμες και την Κοινωνιοβιολογία.